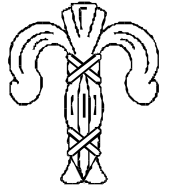

VASEN

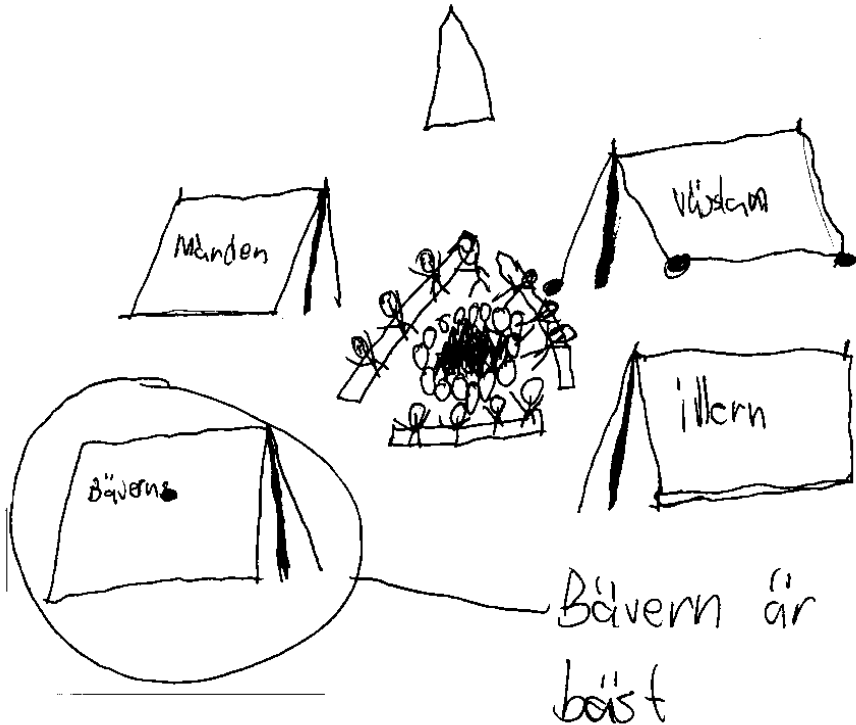

Organ för Scoutkåren Gustaf Vasa - Bredäng
Nummer 4 • 1998 • Årgång 28

Bävernscouter

är Johana Daniel
Elosober Daniel och

Om glass, skandaler, stora tårtor och efterlängtnade come-backer

Välkomna tillbaks efter sommaren! Dags att borsta av sig sanden, åta upp glassen och byta platsandalerna mot allvädersstövlar och...nej, förlåt, sommaren är visst redan avslutad och avtackad sen flera, flera veckor tillbaka och den nya terminen har hunnit komma halvvägs.

Här är terminens och scoutårets första Vasen! Den innehåller bland annat ett avslöjande skandalreportage från senior, en inträngande och självutlämnande berättelse från Explorer Belt, den sanna berättelsen om vad som egentligen hände på kårdagen samt att vi nu äntligen kan släppa resultatlistan från kårmästerskapen i livlina.

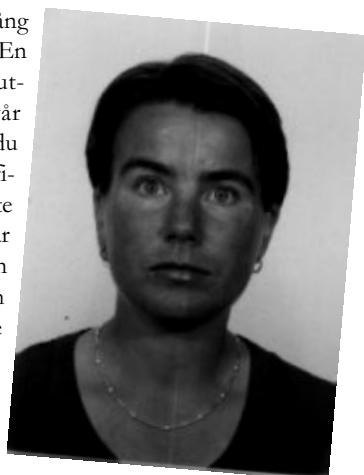
1999 är det år då scoutkåren Gustaf Vasa-Bredäng fyller 75 år. Det ska självklart firas med dunder och brak! Vi som tillhör dom gamla rävarna i kåren minns jubileet 1984 då det bjöds på en enorm tårta och ett jubileumsläger som höll på att driva kåren till bankrott. Och jubileumsfesten 1994 då alla kårens ledare kunde iaktas dansandes hela natten. Ja, vi må ha våra fel och brister i kåren, men vi är i alla fall en rackare på

att jubilera. Även denna gång ser det mycket lovande ut. En jubileumskomite har utsetts under ledning av vår kårordförande R:et. Har du några vassa idéer på hur firandet bör gå till så tveka inte att kontakta R:et. Själv har jag planer på att upprätta en nostalgihörna där jag och alla andra med sinne för lite gammal hederlig sentimentalitet kan träffas och umgås (och utbyta lägerminnen från sjuttio- och åttiotalet).

När jag ändå har ordet vill jag påminna om **Programlördagen den 14 november på Peters**. Det blir diskussion och information om vårt nya program. Det är viktiga saker som alla måste ta ställning till.

Slutligen ett varmt och hjärtligt "Välkomna tillbaka!" till Jocke och Benke som från och med i höstas återfinns på Snabbis! Kul att ni ville göra come-back i scoutlivet, vi har saknat er!

HÖSTHÄLSNINGAR, JAJA

Vasen

Organ för Scoutkåren Gustaf Vasa – Bredäng

Utgivning 6 gånger per år

Upplaga 350 exemplar

Ansvarig utgivare Björn Hagqvist

Redaktion Björn Hagqvist, Jaja Jansson,

Mats Kronblad

Adress c/o Hagqvist, Sankt Göransgatan 102, 112 45 STOCKHOLM

E-post vasen@gvb.ssf.scout.se

Hemsida www.gvb.ssf.scout.se

Annonser En sponsorruta på 183x172 kostar 500 kr och räcker tre nummer. En helsida kostar 500 kr/nummer.

Bidrag Texter kan skickas med post, e-post eller läggas i någon av lokalernas brevlådor. Disketter ska vara i pc-format, filer i de vanligaste formaten.

Distribution Tidningen finns i lokalerna för scouter och aktiva ledare. Övriga får tiningen hemskickad. Marianne Bergström sköter om medlemsregistret och adressändringar.

Ledare & seniorer!

Den 14 november ses vi på Petters för att diskutera vår framtid och vårt nya program. Det blir vad vi gör det till!

Mer information om tider och utfärd får du av din AI eller av programgruppen som består av

Åsa Lundin, tfn 726 94 18
Johan Wernberg, tfn 070/ 472 70 49
Johan Dagerhamn, tfn 669 66 74 och
Jaja Jansson, tfn 602 83 04

Välkommen!

Patrik Anelli!

Yes! Du gjorde det! Du är den oslagbara, obesegrade och oomtvistliga segraren i Vasens korsordstävling! Vi skickar en present.

Go Patrik!

I nästa nummer kommer vi att publicera en reseberättelse från Sylarna 97. Om nu någon undrade.

RED.

Insändare från Snabbis

Hej Vasen

Jag är en tjej på Snabbis som älskar Backstreet Boys!! På måndag ska jag gå på deras konsert, jag kommer att dö.

Hej då

Kram från Emma

Jag vill hälsa till Carolina Johansson

Fråga: Vem kan stå mitt i elden utan att bränna sig?

Svar: bokstaven "d"

av Robert

Hej alla scouter som vill ha roligt
Börja på Snabbfötterna, här har vi roligt och vi får roligare med er!

Hawaii

I några veckor under våren har Snabbis AI Carro varit på Hawaii. Hon var där för att besöka sin kille. Det är fuskigt att Carro får vara på Hawaii, det skulle jag också vilja vara. Då skulle jag bada, åka på utflykter och massa mera.

Hälsningar

Nicole i Illern

Hej Vasen

Dom i min klass tycker att scouterna är tråkigt och löjligt. Fast dom aldrig provat på. men jag tycker scouterna är superroligt och definitivt inte löjligt

Emma F

En rolig historia

-Titta på min bild på en ko som betar på gräset!

- Men det är ju bara ett blankt papper?

- Ja, gräset tog slut så kon gick!

Stefan A

På besök hos Gustaf Senior

Något är konstigt. Utanför scoutlokalen i Bredäng står några cyklar som ser lite väl små ut för att passa seniorscouter. Vi kliver in och får förklaringen: Gustaf Senior delar mötesdag med en annan avdelning. Eftersom de inte är ensamma i lokalen hittar vi seniorscoutlaget samlat i ”stugan”.

Vasens reportrar kommer alldeles lagom för mötet har bara nästan börjat. Några ledare mumsar på smörgåsar och seniorscouter droppar in en hela tiden. Efter en stund är 99% på plats och mötet startar på klassiskt scoutvis med

*”RIKKITIKKITII RIKKITIKKITII
HOTCHA HOTCHA HEJ!
RIKKITIKKITII RIKKITIKKITII
HOTCHA HOTCHA HEJ!
HOTCHA HOTCHA HEJ!
HEJ HEJ HEJ!”*

Nu är det nog tjugo scouter med ledare inräknat som trängs i stugan. De allra flesta har scoutskjortor på sig, men undra om det var fler som hade mobiltelefoner! Hasse inleder med att skälla på de som inte har sin skjorta med sig. Seniorscouterna svarar med de klassiska ursäkterna. Fast det är klart, alla ledare har inte heller skjorta.

Seniorscouter planerar mycket

Vad gör seniorscouter egentligen? Det kanske ni som kommer att bli seniorscouter en vacker dag särskilt undrar över och det ska ni få veta nu. Seniorscouter pratar, pratar, pratar, flamsar och fikar. Ibland sticker de ut på en fjällvandring, dyker eller klättrar i berg. För att kunna göra det behövs mycket prat, flams och fika. Det kallas planering.

På det här mötet planeras det mycket. En färdigplanerad lista på vilka som ska ordna fika på möten delas ut. Ledarna försöker sedan locka med scouterna till Petters för att diskutera det nya programmet. Det är nog bra för vår kår om det finns några intresserade seniorscouter som är med.

När det sedan blir tal om jubileum anmäler sig Benke som frivillig, eftersom han redan är inblandad i ett spex. Det blir också prat om SLUG, som är en bra kurs för hela seniorscoutlag och det verkar som nästan alla ska med, stämningen blir genast lite mer skärpt.

Hasse berättar sedan att lagets insats på kårdagen var mycket uppskattad av både styrelsen och alla besökare. Det finns tydligen väldigt bra kockar i Gustaf Senior!

”Nu viker vi telefonlistan så här i fem delar...” Z instruerar.

Kärlek på Gustaf.

Tuffa hormoner

Det märks att det är tuffa seniorscouter. Så fort en ledare råkar säga något som är lite tokigt eller som inte gillas blir det opposition. Ibland är det bra och ibland blir det bara bråkigt. Stämning är hjärtlig men rå kanske man kan säga. Antagligen beror det på seniorscouter i allmänhet har gott om hormoner. Då blir det lite tvåra kast i humöret och engagemanget.

Olof undrar om det finns något intresse av att få veta vad man ska äta för att klara av strapatser och extrema påfrestningar, till exempel längre fjällturer. Han berättar om kamrater som blivit hemskickade med helikoptrar från vandringar för att de ätit fel. Intresset är blandat men några vakna seniorscouter tycker det låter bra.

Sedan undrar Hasse om det finns intresse för ett badmöte och om det i sådana fall skulle vara lek eller tävling eller något annat. Vasens fotograf föreslår att seniorscoutlaget ska göra ett provdyk med riktig dykutrustning. Två seniorer tar på sig uppgiften att ringa runt till dykklubbar och kolla.

Ledare för arbetslag

Gårdsfogden Micke Söder är där på besök också. Han berättar om den kommande arbetsträffen och ber laget att

ta för sig av arbetsuppgifterna samt ledaransvar för några av jobben. Z börjar läsa i listan och efter mycket prat så börjar några jobb få "folk".

Planeringen av arbetsträffen fortsätter i stora salen eftersom juniorena har gått hem. Kaffe, saft och hembakta tårtor dukas upp, mums., Gustaf Senior kan verkligen det här med att fika! Vasens reportrar tjuvstartar och mumsar snabbt i sig en bit paj med jordgubb och en balja kaffe som Hasse snabbt sträcker fram. Vi trodde rätt, Gustaf Senior får MVG på att ordna fika!

Vi smyger iväg innan mötet är slut. Nu vet vi lite mer om Gustaf Senior men det finns säkert mycket mer att berätta. Om vi har tur kanske någon av dem berättar om något spännande här i Vasen.

Mycket läppglans är hel rätt tycker Vasen.

Ordning och reda.

**TEXT BJÖRN HAGQVIST
BILD MATS KRONBLADH**

Ett väldukat fikabord är mycket viktigt på ett seniorscoutmöte.

Hasse har koll på alla papper.

Planering: "Jag tycker, eeh, vad tycker du? Jag vet inte, bara det blir bra!"

"... måla flaggstång, sätta upp element, måla korridoren och skrapa/kitta om fönster...", Söder drar hela listan för arbetsträffen på Petterberg.

Bredängs snabbaste kaffebryggare, flitigt använd förstås.

Vadå, jag dyster? Benke eldar på sina kompisar.

Fyra får frågan

Vad har varit bäst i Gustaf Senior?

Johanna: ”Jag vet inte... jo Vinerövernattningen som vi hade, ja den heter faktiskt så för det är en felstavning. Då var vi i en stuga som hette Sillvik tror jag någonstans i Norsborg tror jag. Det var fantastiskt hus, som ett kråkslott och vi gjorde en massa kul grejer.”

Elin: ”Det bästa med Gustaf är att det är ganska lugnt, inte så mycket eldning, surring och livlina som i patrullscouterna. Jag trivs ganska bra med att prata, fika och planera. Och det gör vi ganska ofta.”

Richard: ”I seniorscouterna är man mer självständig. Vi planerar och gör saker mer själva än vad vi gjorde i patrullscouterna. Det är kul. Hajkbenet var kul också. Jag trivs bra helt enkelt.”

Tom: ”Det var Hajkbenet alla gånger. Synd bara att vi vart tvungna att dela upp oss i två lag. Det ena laget som jag var med i blev lite mer seriöst och det andra mer oseriöst. Så det blev både 3:e och 17:e plats.”

Ett oföreglömligt scoutäventyr

”

Jag hade bestämt mig för att genomföra det ultimata scoutäventyret, som jag hade hört så mycket berättats om. En vandring som man genomför i ett främmande land tillsammans med en annan scout. Jag hade anmält mig till Explorer Belt på Irland, våren 93. Jag tog en chansning och anmälde mig själv utan parkamrat, vilket man också kunde ha gjort. Det visade sig att det fanns en scout i Skåne som också hade anmält sig själv och vi blev ihop parade för att genomföra vandringen tillsammans. Det hela började med att man tillsammans med sin parkamrat skulle gör några förberedande uppgifter innan man gav sig iväg. Vi skulle ta reda på lite fakta om Irland, lite allt möjligt som valuta, statsskick, tillverka en egen karta över landet, tillverka loggbok etc.

Jag träffade min parkamrat i Köpenhamn innan vi tillsammans begav oss till flygplatsen i Köpenhamn. Där skulle alla deltagare samlas. Vi hade lite tid att lära känna varandra innan flyget till Dublin skulle avgå. I början så uppstod det dessvärre lite kommunikationsproblem då min parkamrat kom från Skåne. Som tur var så bredde han inte på med sin värsta skånska. Efter flygresan till Dublin så reste vi vidare med buss till en stad på sydkusten som heter Cork. Där skulle vi tillbringa några dagar i en scoutstuga och förbereda oss inför vandringen. Det var några trevliga dagar som innehöll en utflykt till ett slott som heter Blarney Castle. Det var en sten högst upp i slottet som man skulle kyssa av någon anledning vilket jag nu har glömt. Det skulle medföra något positivt i alla fall. Vi redovisade också våra uppgifter under dessa

dagar. Efter två nätter så skulle vi bege oss av för att påbörja vår vandring genom landet. Vi satte oss alla i en buss med våra packningar stora som hus. Vi reste uppåt i landet och vi vart avsläppta par efter par under resans gång. Tillslut vart det vår tur. Vi blev avsläppta vid en vägkorsning någonstans i landsbygden. Där stod vi två. Vi hade ingen aning om vart vi var. Vi hade fått ett kuvert som innehöll kartor och uppgifter som vi skulle lösa under vägen. Det första vi gjorde var att bege oss till en kyrka som vi såg på avstånd. Inne i kyrkan började vi pussla ihop kartor och försökte hitta det namnet som kyrkan hette. Det gjorde vi tillslut. Vi fick också reda på slutmålet för vår vandring som var staden Kilkenny och där skulle vi vara vid lunchtid tio dagar senare. Reglerna för vandringen var enkla. Vi fick inte lifta, men man fick resa med bil om man åkte tillbaka till samma punkt igen. Man fick inte köpa färdig lagad mat på restaurang, om man inte vart bjuden på den. Man fick sova över hos folk om de erbjöd det, inomhus eller på gräsmattan i tält. Om folk bjöd oss på mat fick vi ta emot det. Vi fick alltså bara köpa mat i affär och laga på stormkök om vi inte vart bjudna. Vi skulle vandra minst 16 mil på vägen till Kilkenny.

Det första andra paret vi stötte på var redan under första dan. Meningen var att vi skulle genomföra vandringen parvis, så vi hälsade bara på varann. Vi räknade ut att om vi vandrade minst två mil om dagen, så skulle vi med god marginal passera 16 mil. Så vi gick ut stenhårt med minst

två mil om dagen. Tredje dagen så började det att kännas i ben om fötter, så vi saktade ned på tempot. Vi höll sedan en dagstakt på ungefär 1,7 mil om dagen. Jag kan säga att man var bra slut på kvällarna de första dagarna. På kvällarna satt vi och plåstrade om våra blåsor och njöt av middagen. Vi hade fått en del uppgifter att lösa under vandringens gång. Det var fyra större uppgifter man skulle välja. Vi valde bl a att skriva om en av Irlands nationalsporter, gaelic fotboll, en blandning av fotboll, bandy och rugby. Vi skrev också vår loggbok på engelska. Sen var det åtta lite mindre uppgifter och ett antal korta frågor. För att lösa dessa uppgifter var vi tvungna att ta kontakt med ortsbefolkningen. Det hände en hel del under vandringen. Här kommer några av höjdpunkterna, eller sånt man kommer ihåg. Vi skulle köpa hamburgare vid köttdisken, gott tänkte vi, men på Irland finns det en väldig massa får. Det visade sig vara fårburgare, och det var inte lika gott som vi hade hoppats. Just den kvällen vart vi, proppmätta på fårburgare, bjudna på en tre-rätters middag hos bonden som bodde där vi hade slagit upp vårt tält. Det var bara att hålla god min och äta. Man visste ju inte när man skulle få mat nästa gång. En dag råkade vi ut för en liten ettrig galen hund som följde oss halva dan. Vi fick också sova över hos en person som visade sig ha varit landslagsspelare i gaelic fotboll. Lysande tänkte vi med tanke på ett av våra projekt. Vi såg också en juniormatch på vägen.

Vi träffade även på flera andra par på vägen. En gång mitt på ett torg i Tipperary satt ett par och plåstrade om sina slitna fötter. En annan gång i staden Chashel, där vi tillsammans med två andra par besökte det berömda slottet som staden är känd för. Efter tio

dagar kom vi då äntligen fram till Kilkenny. Vi hade avverkat ca. 17 mil och var ganska slitna. Det var på midsommarafton och vi begav oss till den mötesplats vi hade fått. Där hade ledarna dukat upp ett midsommarbord i gröngräset, inte helt fel. Efter att alla hade gått igenom sina rutter, fick alla rita in sin väg som de vandrat på en karta. Jag kan säga att det var inte alla som hade tagit den kortaste vägen.

Efter vandringen begav vi oss till Dublin. Där fick vi bo hos en familj i fyra dagar. Då fick vi tid att vara lite turister och utforska Dublin. Jag och min parkamrat bodde hos en scoutfamilj. En ganska stor och stökig tyckte vi, så vi tillbringade ganska lite tid där. Vi var bl a med på ett scoutmöte.

Sista delen av resan var vi på rundresa i landet med buss. Vi började med ett studiebesök på Guinness bryggeri och sedan gick resan till västkusten och ett besök på Aran islands. Där hyrde vi cyklar och utforskade denna mäktiga ögrupp. Ön var helt platt och med 100 meter höga klippor med atlanten på andra sidan. Nu närmade vi oss slutet på våran tre veckor långa resa och vi begav oss till Dublin för att återvända hem. Alla med ett nytt skärp att sätta kring midjan. Ett av de starkaste minnena är nog Irlands natur, den är storlagen.

För ett par månader sedan träffade jag en deltagare från våran expedition. Hon har nyligen varit ledare på en av de två expeditioner som går varje år. Där var det ett par som inte fick sitt skärp. Så det var inget man tog för givet att man skulle få. Men det var ju det som var så spännande, man var ju inte helt säker på att man skulle få det.

NICKLAS WAHLBOM

Nalle Puh och James Bond på kårdag

Söndagen den 4 oktober var det dags för årets Kårdag. Förutom ett otroligt vackert och varmt väder, kom det till kårens residens Pettersberg ut en mängd minior- och juniorscouter, samt många av deras föräldrar och en massa annat kårfolk.

Miniorscouterna tävlade i Myrstigen, som gick i form av ett spår, med start vid Söderby. Under spåret fick de träffa på Nalle Puh och hans vänner, samt även visa sina färdigheter i Nyckelhinderbana och att känna igen vätskor på dess lukt.

Juniorscouterna från Snabbfötterna fick träffa ett par lite annorlunda typer, nämligen Agent 007 - James Bond och figurerna runt honom. Vid Söderby förflyttade de sig några meter, och stod helt plötsligt på chefen för den brittiska underrättelsetjänstens rum, nämligen M. Han behövde nya agenter, nya dubbelnollor, och skickade iväg Snabbispatrullerna till Indien för utbildning, efter att de utrustats av Q med den

senaste agentutrustningen. I Indien träffade de på både vänner, som en och annan Bondbrud och Bond själv, och fiender som Goldfinger och Odjob. Tillbaka i London efter fullgjord utbildning certifierades dem som agenter av M.

De föräldrar, som tillsammans med scouterna åkt till Söderby från Stan och Bredäng i abonnerade, av kåren betalda bussar, bildade egna patruller, och då av det mer husliga slaget. Enheter med namn som "Diskmaskinerna" eller "Tvättmaskinerna" vandrade vägen fram till Petters, och fick på vägen fram visa prov på sina färdigheter vid vissa kontroller.

När alla var välbehållna framme vid Pettersberg var det dags för lunch. Scouterna utfodrades på loggen, medans föräldrarna fick göra sin egen "hajkbomb" uppe vid lägerbålsplatsen. Efter maten hade alla chansen att bli kårmästare i livlina, vilken många tog.

Vid halvretiden var det slutuppställning, och priser delades ut till de patruller och enskilda som kämpat väl i diverse patrulltävlingar och livlinemästerskap. Efter att scoutsången sjungits, och flaggan halats, var det dags att vända tillbaka till de väntande bussarna i Söderby. Alla som var där just då kände nog att de som jobbat med att göra den här kårdagen till en toppendag lyckats synnerligen väl. Dessutom var ju vädret bra!

KÅRMÄSTARE I LIVLINA 1998

<i>Miniorscout Pojkar 6 meter</i>	
Johan, Mowgli	8 träff
Simon	8 träff
<i>Miniorscout Flickor 6 meter</i>	
Sofia	10 träff
<i>Juniorscout Pojkar 8 meter</i>	
Hans-Christian, Snabbfötterna	8 träff
<i>Juniorscout Flickor 8 meter</i>	
Elisabeth, Snabbfötterna	9 träff
<i>Patrullscout Pojkar 10 meter</i>	
Jon, Rovfågeln	11 träff
<i>Föräldrar Herrar 10 meter</i>	
Berg Johansson	8 träff
<i>Föräldrar Damer 10 meter</i>	
Helen Augustsen	11 träff
<i>Seniorscout och Ledare Herrar 12 meter</i>	
Jocke, Snabbfötterna	17 träff
<i>Seniorscout och Ledare Damer 12 meter</i>	
Céline	9 träff

"Vår vackra dal i skogen i solen synes le..."

Hört på KS

Nyss hemkommen från KS är det mycket man har i huvudet. Men här kommer ett litet sammandrag.

Först och främst har vi ju haft kårdag ute på Petters där man kunde märka två saker. Det ena var att vattnet tyvärr var slut, för ett rör hade gått sönder. Det andra var att det inte direkt var hela kåren som var där. Vattenproblemet är ganska lätt att åtgärda, det ska lagas nu i veckan (och mer utbyggnad är på gång), men frågan om scoutnärvaron är ju svårare. Kårdagen är ett kärarrangemang som det borde vara självklart att vara med på! Vi i styrelsen vill i alla fall tacka alla scouter som var där och hjälpte till, minior som arrangerade och inte minst senior som såg till att det fanns mat åt hungriga föräldrar.

Snart kommer kåren att ha en dag

ute på Petters där vi ska prata om det nya scoutprogrammet. Tidigare i våras hade vi ju ett allmänt möte om det, vilket gör att detta är ett gyllene tillfälle att följa upp, eller bekanta sig för första gången.

Så är det också åter dags att börja tänka på basaren. I år kommer kåren att koncentrera sig på basaren inne i stan, där vi kommer att vara inomhus. Vanligen är vi ju ute på Odenplan, men den här gången är vi inne i Gustav Vasa Kyrkas församlingssal, vilket gör att man slipper stå ute och frysa. Men seniorerna kommer att ha ett vindskydd ute på Odenplan som vanligt.

Förutom allt detta och mycket mer, är det kanske på gång ett veckoblad som ska gå ut till kåren, där man oftare läsa om vad som händer, än man kan nu i Vasen. Fast ni är en jättebra tidning i alla fall!

Må så gott önskar

KARIN I GUSTAV SENIOR

Snabbis på läger

Vasen fick ta del av Snabbis enkät om sommarens läger. Här är ett statistisk sammanställning av svaren!

Hej Vasen

Nu är sommaren slut, och jag tycker att den har varit den roligaste sommaren någonsin. En av de saker jag gjort är att åka på scoutläger. Den här sommaren var lägret på Vässarö. Hela avdelningen åkte buss tillsammans. Men efter en stund stannade bussen. Den hade glömt ledarna!

Till slut kom vi äntligen fram till lägerplatsen. Den liknade mest en kohage. På nätterna sov vi i tält. Jag hade det väldigt skönt. Varje morgon tvingade ledarna oss att bada i det kalla vattnet. Bäst med lägret var kvällsovningen. Sämst var gröten och myggorna.

Det första jag gjorde när jag kom hem var att sätta på TV:n. I alla fall, sommaren är slut men det känns skönt att scouterna sätter i gång igen!

Hälsningar från

Hans Christian, Johanna, Robert, Daniel, Robin, Helena, Elisabeth, Jenny, Daniel och Nicole

B Förenings-
post

Scoutkåren Gustaf Vasa-Bredäng
c/o Hagqvist, Sankt Göransg 102
112 45 STOCKHOLM, SWEDEN

Skriv till
Vasen!

GRATIS ARBETE

Vill du ha ett funktionabelt PETERS att åka till?
Då är det dags att DU hjälper till NU!

Det finns en uppgift för alla! (se listan nedan)
Du kan göra nytta även om du tror att du har fem tummar mitt
i handen. Detta är en helg med god mat & trevliga ledare.
Gratis mat och arbete.

I höst är det ytterligare två helger kvar:
17-18 oktober & 24-25 oktober

Anmälan sker till Stugfogden: Micke "Söder" Söderquist
Bäckvägen 131, 129 33 Hägersten, Tele 6459055, fa 58778099,
GSM 070-8378051

Detta är ett a plock, stugfogden har fler poster om inget
passar just DIG:

Ute
Måla flaggstången
Lägga om loggian
Fi a loggians staket

Storstugan
Täta takfogarna i duchen
Lyan skall ha taklysrör
Måla korridoren tak & vägg

Lägerbålsvindskyddet
Tak / Tegel
Upp städning efter bygge

Ny eldningsstunna
Slyröjning alla ängarn

Byt stänkskivor i köket
Laga skadade madrassvar

Träskvindskyddet
Fi a till eller göra en bra spång
över bäcken i skogskanten